

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á .

D ů v o d y: Usnesením vlády rep. čsl. z 23. června 1921 jmenován byl st-1 provisorním vrchním stavebním komisařem ve státní službě zemědělsko-technické na Slovensku v VIII. h. tř. Usnesením vlády z 22. prosince 1922 jmenován byl pak definitivně. Dne 18. května 1923 podal žal. úřad min. radě návrh, aby st-1 jmenován byl stav. radou v VII h. tř. ve stavu úřednictva státní služby zemědělsko-technické na Slovensku. Usnesením z 5. července 1923 jmenovala vláda st-le dle návrhu s právní účinností od 28. června 1923 s tím, že do jmenovacího dekretu sluší pojmouti ustanovení, že »jmenování toto platí pouze na Slovensku a zanikne odchodem ze služby na Slovensku«. — —

O stížnosti této uvažoval nss takto:

Stížnost brojí toliko proti omezujícímu ustanovení, že jmenování st-lovo do VII. h. tř. platí pouze pro Slovensko a zaniká odchodem ze služby na Slovensku. Omezení toto jest však součástíku jmenovacího aktu samotného, ježto pod pojem jmenování, jak nss již ve svém nál. Boh. 3649 adm. vyslovil, zahrnouti sluší nejen onu část jmenovacího aktu, jež obsahuje vlastní jmenování v užším slova smyslu, nýbrž i veškerá případná omezení a výhrady ohledně jeho časové a místní působnosti.

Jest-li pak nař. výhrada součástíku jmenování a vylučuje-li zák. o ss ve svém § 3. lit f) z příslušnosti nss-u stížnosti na jmenování k veřejnému úřadu anebo k veřejné službě in toto, nelze ji důvodně připustiti ani ohledně jednotlivých jeho složek nebo součástí.

Jeví se proto stížnost dle § 3 lit. f) zák. o ss nepřipustnou a bylo ji jako takovou odmítnouti, aniž bylo možno vejíti v rozhodování o jejím merit.

Č. 3963.

Státní zaměstnanci: Z výroku úřadu učiněného při přijetí do přípravné služby, že definitivní jmenování žadatelovo bude možno vzítí v úvahu až složí určitou zkoušku, neplyne právní nárok na definitivní jmenování po složené zkoušce.

(Nález ze dne 29. září 1924 č. 16.493).

V ě c: Vojtěch H. v S. proti ministerstvu vnitra o jmenování.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Rozhodnutím presidia min. vnitra z 22. července 1921 připuštěn byl Vojtěch H., absolvovaný právník v O., k přípravné službě v politické službě konceptní na Slovensku s podotčením, že bude možno vzítí v úvahu jeho definitivní jmenování a zařazení do hodnostní třídy, až prokáže zkouškou znalost jazyka státního.

Podáním z 21. července 1922 žádal st-1 za definitivní jmenování v polit. konc. službě, ježto zkoušku z jazyka slovenského složil a tak podmínce stanovené cit. rozhodnutím presidia min. vnitra pro definitivní jmenování vyhověl. Této žádosti presidium min. vnitra nař. rozhodnutím nevyhovělo, ježto složil státovědeckou zkoušku dne 14. června 1920 v cizozemsku a tak nevykazuje plně pro konceptní službu politickou předepsané kvalifikace.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Stížnost namítá, že žal. úřad rozhodnutím z 22. července 1921 o připuštění k přípravné konceptní službě politické učinil závislým st-lovo definitivní jmenování v této službě na tom, že prokáže zkouškou znalost jazyka slovenského a že proto, když st-l tuto podmínku splnil, žal. úřad neprávem zamítl jeho žádost za def. jmenování z důvodu, že složil státo-vědeckou zkoušku v cizozemsku a tak nevykazuje plně pro politickou konceptní službu předepsané kvalifikace, když se při připuštění k přípravné službě nad touto okolností nepozastavil.

Dle těchto vývodů uplatňuje stížnost náhled, že st-l má nárok na jmenování v politické konceptní službě. Nedovozuje však nárok ten ze zák. na základě jeho služebního poměru, nýbrž vychází v právního stanoviska, že nárok st-lův byl založen cit. rozhodnutím žal. úřadu, že byl omezen pouze podmínkou, že st-l prokáže zkouškou znalost jazyka slovenského, a že proto žal. úřad nemůže st-li odepřít definitivní jmenování z důvodu, který jemu z dokladů st-lových již při jeho připuštění k přípravné službě musel býti znám.

Toto stanovisko stížností nemohl nss uznati správným.

Rozhodnutí žal. úřadu, o něž st-l tvrzený nárok opírá, nemá smyslu jemu přikládaného. Rozhodnutí toto, dotýkajíc se u příležitosti st-lova připuštění k přípravné politické konceptní službě otázky definitivního jmenování st-lova v této službě, uvádí pouze, »ž e b u d e m o ž n o v z í t i v ú v a h u j e h o d e f i n i t i v n í j m e n o v á n í a z a ř a z e n í d o h o d n o s t n í t ř í d y, a ž p r o k á ž e z k o u š k o u z n a l o s t j a z y k a s t á t n í h o«.

Z tohoto obsahu cit. rozhodnutí zřejmě vyplývá, že žal. úřad nepřiznal jím st-li nějakého nároku na definitivní jmenování a zařazení do hodn. třídy, nýbrž že pouze st-li naznačil, kdy bude možno vzítí v úvahu, může-li st-l definitivně býti jmenován.

Z toho, že žal. úřad již v době, kdy rozhodoval o připuštění st-lově k přípravné politické službě konceptní, nepoukázal na to, že st-l nemá vzhledem k tomu, že státo-vědeckou zkoušku složil v cizině, plně kvalifikace pro politickou konceptní službu, nemůže stížnost právem ničeho pro své stanovisko dovozovati, ježto z pouhé okolnosti, že žal. úřad přes tento nedostatek kvalifikace st-le k přípravné službě připustil, nelze ještě usuzovati, že mu tento nedostatek kvalifikace prominul, když rozhodnutí z 22. července 1921 ničeho o tom neobsahuje.

Naopak ze slov cit. rozhodnutí, že definitivní jmenování st-lovo teprve po složení zkoušky z jazyka státního bude možno vzítí v úvahu, nutno usuzovati, že žal. úřad rozhodnutí o tom, zda má potřebné vlastnosti, aby mohl býti definitivně ustanoven v politické konceptní službě, ponechal době dřívější.

Neporušil tedy žal. úřad zákona, když nevyhověl žádosti st-lově za definitivní jmenování z důvodu v nař. rozhodnutí uvedeného a bylo tudíž stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3964.

V á l e č n é š k o d y: M i n i s t r p r o s p r á v u S l o v e n s k a n e n í p ř í s l u š n ý r o z h o d o v a t í o ž á d o s t e c h p o d l e v l. n a ř. č. 556/1920.

(Nález ze dne 29. září 1924 č. 16.680).